

ՄԱՍԻՎ ՅԱՂԱԿՆԻ

Ա.Ի.ՏԱ.ԲԵ.Ր

Հ Ա Յ Ա Ս Ա Ն Ե Ա Յ Յ

ԱԶԳԱՅԻՆՔ, ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՔ ԵՒ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆՔ

ՄԱՍԻՎ ԱԳՈԽԻ 1862 ՏԱՐԻՈՅԸ

պարզ եւ խորհրդաւոր աղքաշահ հատուած-ներով :

Երկրորդ, իւր զարմանքը եւ ցաւը կիմա-ցընէ այն բաժանորդներուն որ հանդերձ այս-քան եւս ուշագրութեամբ իկողմանէ առա-քողաց չեն ընդունիր զինքը սեղ տեղ ըստ ժամանակին, եւ իրաւամբ կնեղանան ու կր-գանգատին։ Միայն թէ այն գանգատանք-ները Աղաւալայն առաքողացը չվերաբերի-լը, հապա ուրիշ անհոգուրիւնների առաջ եկած լինելը կհաստատէ ամենայն իրօք :

Երրորդ, կիմանդքէ որ իւր յօդուածներուն վրայ դատաստան ընել կամեցողները իրենց աչքին առջեւն ունենան՝ իրեն պէս՝ մեր

ասեաց Աղաւանին իւր տարեկան ընթացքին կէս ճամբան համե-լով՝ արժան կհամարի պատա-խանել քանի մը հարցմանց որ բարեսէր բաժանորդներն ըրեր են ու կընեն այլ եւ այլ տեղուանք մեր Գործակալաց ձեռքովը։

Եւ նախ իւր չնորհակալութիւնը կյայտնէ այն բաժանորդաց որ հա-կըցեր են այս տարսուան տեարակինե-րուն յօդուածոցը անցեալներէն ալ աւելլ աղքային հոգւոյ եւ գաղափարաց մօտ լինելը, եւ միանդամայն նախընթաց տարիներէն աւելի հարստութիւնը արձակ եւ ոտանաւոր։

աղդին ոչ թէ տշխարհիս այս կամ այն ան-
կիմը միայն գմնուած մասերը, այլ եւ բո-
վանդակ մեր աղդը, եւ զլխառորապէս Ռու-
սաստանի Հայերը, եւ չպահանջն որ Ազա-
նին աւելի Տաճկաստանի Հայոց կամ թէ մի-
այն Տաճկաստանի Հայոց վրայ խօսի եւ գրէ:
եւ սակայն կխոստանայ որ նաեւ Տաճկաստա-
նի աղդային խնդիրներուն վրայ իւր կար-
ծիքն ըսէ յաճախ՝ եթէ ունենայ ականա-
տես, հաւատարիմ, անկողմնասէր եւ ճշմար-
տապէս աղդասէր թղթակիցներ :

Չորրորդ, կխոստանայ որ այսուհետեւ ալ
չթունայ ամենեւին օր ըստ օրէ կատարե-
լագործուելու ջանքէն, թէպէտ եւ իւր բա-

ժանորդաց թիւը զդալի կերպով չաւելնայ.
վամն զի Ազաւնոյն ուժին եւ քաջալերու-
թեանը բնիկ եւ յատակ աղբիւր՝ աւելի իւր
աղդասիրական անշէջ եռանդն ու նպատակին
սրբութիւնն ու մեծութիւնն է, քան թէ ա-
մենայն ընթերցողաց իրեն հաւնիլն ու խրա-
խուսանքը : Գիտէ Ազաւնին ալ թէ տակաւին
ժամանակ պէտք է որ մեր աղդին ընթեր-
ցասէր եւ բարեսէր անձինքը կարողանանինչ-
պէս որ պէտք է ուղիղ գատաստան եւ ընտ-
րութիւն ընել ընդ այս եւ ընդ այն աղդայ-
ին գրուած, ընդ այս եւ ընդ այն ոգի գրո-
ղաց, ընդ այս եւ ընդ այն ոճ մատենագրու-
թեանց եւ օրագրութեանց :

Պ Ե Լ Կ Բ Ա Տ Ի Բ Ե Բ Գ Բ

Յունիս ամսոյն քաղաքական դիմուածնե-
րուն մէջ նշանաւոր բան եղաւ՝ Օսմանցւոց
Պելքրատին բերդէն դքաղաքը ումբակոծելը .
որով եւրապական Տաճկաստանի պատերազմը
կինայ աւելի սաստիկ բորբսքիլ եւ մեծամեծ
հետեւանկներ ունենալ :

Քաղաքին մէջ Տաճկաց զինուորները սեր-
վացի տղայ մը մեռուցին. անոր վրայ արիւ-
նաշեղ կուիւ մը բացուեցաւ որ բոլոր դիշե-
րը տեւեց, շատ դռներ կոտրառուեցան եւ
սոսկալի անկարգութիւններ եղան. Սերիխոյ
տէրութիւնը օտարազգի հիւղատասներուն
(յօնիւլիւրուն) օգնութեամբը հաղիւ կրցաւ
խաղաղութիւն ընել, որով Օսմանցւոց զօրքը
ելաւ քաղաքէն ու միջնաբերդը քաշուեցաւ .
յետոյ աեսնելով որ քաղաքացիք պատերազ-
մի կապատրաստուին՝ ումբակոծեցին քաղաքը :
Սերվաց իշխանը վաղեց հասաւ Պելքրատ,
եւ բնակիչներուն մեծ մասը ելաւ հեռացաւ
անկից . Աւստրիոյ հպատակները Զեմլին փո-
խագրուեցան՝ որ Դանուբին դիմացի կողմն է :

Բերդապահ զօրքերը Յ գունդ (թագուր)
են կանոնաւոր հետեւակաց, ամէն մէկ գուն-
դը 630 հոդի . 100 ճարտարապետ զինուոր-
ներ կան մէջը, եւ 500 թնդանօթաձիգ զօրք:

Թնդանօթներուն թիւը 580-ի չափ է . իսո-
ցանէ 280-ը բերդին պատերուն վրայ շա-
րուած են, եւ 60 հատը թափծու երկրթէ
մեծամեծ թնդանօթներ : Բաց յայսմանէ, վա-
րի բերդին մէջ երեք հատ թեթեւ մարտ-
կոց կայ՝ որ տեղէ տեղ դիւրաւ փոխագրե-
լու համար շինուած են :

Երկու մաս է այս բերդը . վերի միջնաբերդ,
որ շատ գժուարամատոյց է, եւ վարի միջ-
նաբերդ, յորում են զինուորանոցներն ու շտե-
մարանները : Սորա առնուելովը վերինն ալ
կառնուի : Գետին կողմանէ շատ գժուար է
միջնաբերդին մօտենալը, բայց քաղաքին
կողմէն այնչափ գժուար չէ : Բերդին մէկ
տկար մասն ալ Սաւա կոչուած գետին կող-
մէն է . ասկից ներս մտեր էր ատենով Գարա
եօրկին : Այժմ բերդը պաշարմանէ աղատելը
շատ գժուար է, որովհետեւ Պելքրատը օս-
մանեան սահմանէն բաւական հեռաւորու-
թիւն ունի :

Վերջին ելեքտրագիր մը կըսէր թէ Սեր-
վացիք կամ Սըրֆերը յարձակեր են բերդին
վրայ, եւ կատաղի արիւնշեղութեամբ տիրեր
են : Բայց այս լուրը կդրեմք առանց հա-
տատելու :